

Bilag 2

1 af udvalgets spørgsmål og justitsministerens svar herpå

Spørgsmålet og svaret herpå er optrykt efter ønske fra V og KF.

Spørgsmål 29:

Ministeren bedes foretage en sammenligning mellem sit ændringsforslag til § 6 i L 2 og pater est-reglen samt redegøre for eventuelle forskelle mellem ændringsforslaget og denne regel.

*Svar:**Reglerne i den gældende børnelov*

Den såkaldte pater est-regel findes i den gældende børnelovs § 2. Ifølge denne regel anses et barn, der kan være avlet under moderens ægteskab, som udgangspunkt som barn af ægtefællen. Hvis ægtefællerne var separerede, gælder reglen dog kun, hvis det godtgøres, at ægtefællerne har haft samleje i avlingstiden. Er barnet omfattet af pater est-reglen, kan faderskabssag kun rejses af moderen, ægtemanden eller barnet eller dets værge. Hvis der rejses faderskabssag, indeholder pater est-reglen endvidere nogle særlige bevisregler, som imidlertid på grund af de nuværende muligheder for at foretage dna-undersøgelser i det væsentlige er uden praktisk betydning.

I den gældende børnelov findes endvidere i § 3 den såkaldte passivitetsregel, som indebærer, at et barn, der fødes efter, at moderen har indgået ægteskab, men som må være avlet inden ægteskabets indgåelse, anses for barn af ægtemanden, medmindre der rejses faderskabssag. Faderskabssag kan her rejses af moderen, ægtemanden, barnet eller dets værge eller af en mand, der var gift med moderen på det tidspunkt, hvor hun blev gravid.

Om pater est-reglen henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslagets pkt. 2.3.1 og til besvarelsen af spørgsmål nr. 23.

De foreslåede regler om adgangen til at rejse faderskabssag

Ifølge § 1 i forslaget til børnelov anses ægtemanden som far til et barn, der fødes af en gift kvinde, og ægtemandens faderskab registreres i forbindelse med registreringen af barnets fødsel.

Dette gælder dog ikke, hvis ægtefællerne var separerede, hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før fødslen har været gift med en anden mand, eller hvis begge ægtefæller anmoder om, at der rejses faderskabssag.

I § 6, stk. 1, i forslaget til børnelov er der som noget nyt indført en ret for en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i den periode, hvor hun blev gravid, til at få prøvet, om han er far til barnet.

Med det fremsatte ændringsforslag er der i § 6, stk. 2, indført en begrænsning i denne søgsmålsret. Hvis moderen ved barnets fødsel var gift og ægtemanden registreres som far efter § 1, kan en anden mand således som udgangspunkt ikke rejse faderskabssag. Faderskabssag kan dog rejses af en mand, der var gift med moderen eller levede i et fast samlivsforhold med hende i den periode, hvor hun blev gravid.

De foreslåede regler sammenholdt med de gældende regler om adgangen til at rejse faderskabssag

Ændringsforslaget indebærer som altovervejende hovedregel, at hvis moderen var gift ved barnets fødsel, så anses ægtemanden som faderen, og ægtemandens faderskab kan som efter de gældende regler kun anfægtes af moderen, ægtemanden eller barnet eller dets værge.

De eneste tilfælde, hvor en ægtemands faderskab kan anfægtes af en tredjemand, er de – formentlig meget få – tilfælde, hvor moderen enten har været gift med en anden mand inden for de sidste 10 måneder før fødslen, eller hvor hun levede i et fast samlivsforhold med en anden mand i den periode, hvor hun blev gravid.

Hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før fødslen har været gift med en anden mand, kan faderskabssag i modsætning til efter de gældende regler rejses af tredjemand. Herudover kan faderskabssag som efter gældende ret rejses af moderen, ægtemanden, den tidligere ægtemand og barnets værge.